

Ishaja vsek dan
 tisti ob nedeljah in praznikih ob 5. uri, ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj.
 Pesemne številke se prodajajo po 3 novč. (6 stotink) v mnogih tobakarnah v Trstu in okolici, Ljubljani, Gorici, Opatju, Kranju, Mariboru, Celovcu, Idriji, St. Petru, Sežani, Nabrežini, Novemestu itd.
 Glasilo in naročba sprejema uprava lista „Edinost“, Ulica Torra bianca št. 12. — Uradne ure od 2 pop. do 8 zvečer.
 Glasilo 16 stotink na vrsto peti; poslanice, osmrtnice, javne zahvale in domači oglasi po pogodbi.
 TELEFON št. 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moči

Naročnina znaša
 za vsa leta 24 kron, pol leta 12 kron, 3 mesece 6 kron.
 Na naročbo brez doposlane naročnine se uprava ne odziva.
 Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Nepravilne pisne se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.
 Naročnino, oglase in reklamacije je pošiljati na upravo lista
 UREDNIŠTVO: Ulica Torra bianca št. 12.
 Izdajatelj in odgovorni urednik ŠTEFAN GODINA. Lastnik konsorcij lista „Edinost“. — Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu, ulica Torra bianca št. 12.
 Poštuo-hranilnični račun št. 841.652.

Rusko-japonska vojna.

(Brzobjavne vesti.)

Gromenje topov ob vходу v zaliv Jokohama.

TOKIO 24. (Reuterjev birô). Včeraj ob 3. uri popoldne je bilo slišati blizu Urage, ki leži ob vходу v Jokohamski zaliv, gromenje topov.

† Major Hiraoka.

PARIZ 24. Brzobjavka iz glavnega stana Kurokijevga poročila: Japonski major Hiraoka, ki je bil v angleško-burski vojni pridodeljen armadi lorda Roberta je bil minoli torek ranjen ter je v petek za ranami umrl. Pričelo je deževati.

Ojačanje ruskega brodogradnja.

HAMBURG 24. Brzi parniki »Marija Terezija«, »Columbia«, »Knez Bismark«, »Avgusta Viktorija« in »Belgija« ki jih je Rusija kupila na Nemškem, so po dovršenem armaranju zapustili pristanišče v Libavi ter so odpluli z nedoločenim ukazom.

Sovražni pojavi proti kristijanom.

ŠANGAJ 24. (Reuterjev birô). Glasom še ne potrjene vesti iz Išanga so Kitajci usmrtili francoskega škofa, dva patra in 2 kristijana. Enega duhovnika so pa vjeli. V Lišanju pri Sinanju so bile baje zažgane 3 kapele. 200 vojakov je odšlo tja iz Išanga.

Važno posvetovanje v Petrogradu.

LONDON 24. (Reuterjev birô). V Petrogradu se je vršilo danes posvetovanje pod predsedstvom velikega kneza Aleksija v navzočnosti velikega kneza Aleksandra, grofa Lamsdorffa, kontreadmirala Avelana in več drugih dostojanstvenikov vojne mornarice. Na tem posvetovanju je bilo sklenjeno, da se ruski dobrovoljni eskadri odvzame dovoljenje preiskovati in zaplenjati trgovske ladje, z ozira na to, da se ohranijo prijateljski mednarodni odnosi.

Zaplenjena ladja „Scandia“.

PETROGRAD 24. Na protest nemčije proti zaplenbi parnika »Scandia«,

je izjavila ruska vlada, da je zaukazala, naj se isto takoj stavi na svobodo.

Boj pri Tasultongu. Japonci se bližajo Niučvangu?

TIENSIN 24. (Reuterjev birô). Glasom brzobjavke iz Niučvanga, se je vršil včeraj pri Tasultongu, 9 milj od Niučvanga boj, ki je bil baje ugoden za Japonce. Rusi so zgubili baje 700 mož. Japonci se po malo bližajo Niučvangu, kjer vlada zaradi tega veliko vznburjenje.

Ruske podmorske ladije.

BEROLIN 24. Glasom poročila iz Kronstadta je ameriška podmorska ladija »Protector« na potu v Vladivostok. Podmorska ladija »Fulton«, katero oborožujejo sedaj ameriški zve-denci v Kronstadtu, bo spremljala prvo divizijo tihoceanske eskadre.

Brzobjavne vesti.

Vladika Strossmayer.

OSJEK 24. Glasom poročila iz Slatine se vidno boljše stanje vladike Strossmayerja, ki utegne v nekoliko dneh popolnoma ozdraveti.

Velikanski požari v Galiciji.

KRAKOV 24. Velikanski požar, kakoršnega ni še videla zapadna Galicija, vzbura ves Krakov. Med Bohnijo in Niepolomicemi je cel kompleks travnikov in gozdov, ki merijo 40 hektarjev, v plamenu. Pet in pol bataljonov pehote in 1 bataljon lovcev je odšlo gasiti.

Zaradi pomanjkanja vode in velike suše se je bati najhujšega. Iz Krakova se je podalo na stotine ljudi v Bohnijo gledat strašen prizor goreče pokrajine.

KRAKOV 24. O vzrokih požara Med Bohnijo in Niepolomicemi se pripoveduje, da se je v četrtek v Gavlovku, 8 kilometrov od Bohnije, vsled neprevidnosti dveh kmetov vnela kopa sena, radi česar se je požar razširil.

KALUŠ 24. V petek je izbruhnil v Novem Kalušu velik ogenj, ki je vpepelil mnogo salinskih poslopji in 95 hiš. Škode je pol milijona kron.

takoj zaspal; po noči pa sem se prebudil in zapazil, da Saratina ni nikjer. Sedaj sem vedel, kaj je pomenil oni pogled; no, privoščil sem srečo vrlemu tovarišu, saj je leto dni pač dovolj časa za ločitev. Takoj na to pa sem zopet zaspal in nisem več slišal, kdaj je prišel Saratin spat.

IX.

Zjutraj je bil že velik dan, ko sem se prebudil in poklical tudi Saratina.

»Ali je že treba vstati?« In zazeהל je, kakor bi hotel požreti mene s posteljo vreč, ter se nerodno in počasi skobacal iz postelje.

»Tako se godi, če človek premalo spi!« Komaj sem pa to izrekel, izginila je vsa zaspanost in obrnil se je, kakor bi ga kdo drug zasukal:

»Kaj si rekel?«

»Da je človek zaspan, če premalo spi.«

»A, tako. Pomisli vendar, leto dni se nisva videla, in če se sedaj človek malo posrečka, pa ti tudi takoj očitaš!«

»Kdo ti je pa kaj rekel? Ljubi Saratin, jaz ti privoščim, kakor samemu sebi. Sicer pa ne klepetajva, temveč hitiva napraviti se, v hotelu »Petrograd« naju morda že čaka Surov. On je bil gotovo že prej na nogah.«

In hitro sva se napravila, potem pa

Nesprejeta ostavka.

MONAKOVO 24. Princ regent ni sprejel ostavke vojnega ministra.

Francozki ultimatum.

RIM 24. Govori se, da je bil včeraj izročen državnemu tajniku kardinalu Merry del Valu ultimatum francoske vlade. Zaradi tega se snide kongregacija pod predsedstvom papeževim, da zavzame nasproti Franciji odločilno stališče.

Rusko-japonska vojna.

Trst, 24. julija 1904.

„Moskovske Vjedomosti“ priobčujejo znamenit članek pod naslovom „Moč slabosti“. V zvezi vsemu računanju — je rečeno tu — na nepraviljenost Rusije in na podporo Japonski od strani Anglije in Združenih držav, v zvezi premoči lastnih, v bližini glavnega bojišča zbranih moči, dočim so bile ruske čete silno oddaljene: se je Japonska, ko je izzvala vojno, sama zavedala svoje slabosti nasproti Rusiji. Zato si je skušala pomagati s različnimi stranskimi sredstvi, nasprotnimi mednarodnemu pravu. Tu navaja ruski list dolgo vrsto tacihih grdihi nedopustnih sredstev, ki se jih je poslužila Japonska. (Tudi mi hočemo posneti, kar navaja tu ruski list. Op. ured. „Edinost“). Vsa ta sredstva kažejo mero in stopinjo sovražstva, ki divja v Japonskih, in njihovo zlobnost. Ali ona sredstva izdajajo tudi slabost Japoncev. Jaki sovražniki so vsikdar velikodušni in ne posezajo po nedovoljenih sredstvih. Kako so n. pr. postopali med seboj Francozi in Rusi v krimski vojni! Je že res, da se vojne med narodi ne vodijo v glavnih rekavicah. Narava vojne prinaša uničevanje, grozote, izgube. Ali tudi vojna ima neko etiko, katere ni emeti kršiti. Ravnanje se morajo po njej posamičai vojskaiki in cele vojske. Armada, ki se je odmaknila od etike, ni več armada, ampak je tolpa, ki se more pogubiti na ostrini lastnega orožja. Slabost Japoncev, ki se kaže v nespoštovanju etike, je pripravila istej videz neke jakosti, katere pa v resnici nima. Kakor v življenju mnogokrat nimata vapehov dobrotaost in skromnost, ampak triumfirata brezobraznost in zavratnost, tako je možno tudi v vojni dosežati marsikateri vspeli brezvestnostjo v izboranju sredstev. Zato ima članek naslov „Moč slabosti“.

Sovražstvo, ta gonilna moč Japonske, kaže — pravijo Vjedomosti — neizogibno

sva šla v gostilniško sobo, kjer naju je vsprejela Aksinija. Tudi na njej se je poznalo, da so ljudje zaspani, če premalo spe. Le Saratinu sem potem to omenil, ko je šla Aksinija po zajutrek. Saratin pa je tudi takoj vedel, na kaj merim in mi je samo s smehom odgovoril.

V tem je prinesla Aksinija čaj, ter me vprašala:

»Gospod Petrovič, ste-li dobro spali privikrat pod našo streho?«

»Izvrstno, gospica Sinja. V vsej Aziji nisem nikjer dobil tako snažne in mehke postelje, kakor ravno pri vas. To je pač zasluga tako dobre gospodinje, kakor ste ravno Vi.«

Aksinija je zarudela gori do majhnih ušes, ter ni nič rekla v zadregi; potem pa pričela: »Tega ne govorite, gospod Petrovič; v hotelu bi bili brezdvomno boljše postreženi nego pri nas, morate pač oprostiti, saj veste...«

»Gospica Sinja«, razvnel sem se tedaj jaz, »Vi mi tega ne govorite, ker ste sami prepričani, da to nikakor ni res, kar govorite sedaj. Pri Vas sva bila vsprejeta s tako ljubeznijo, kakor bi je ne našla nikjer drugje.«

»To imate pa prav, gospod Petrovič, je odgovorila Aksinija z ljubeznivim pogledom na Saratina, »s pristrčno radostjo

potrebo, da se z Japonsko končno-veljavno obračuna. Rusija ne more trpeti v sosesčini njenih mej in njenih tržišč na dalnjem Vzhodu take zlobnosti, ki je lastna Japoncem. Ako bi dopuščali tako sovražstvo kakor soseda, bi bilo to tako, kakor da si zidamo hišo poleg dinamita. Japonska ne sme več spravljati v nevarnost interesov Rusije. Ta cilj se mora doseči tudi če bi trebalo v to še druge vojne ob predgorju Himalaja ali pa ob motnem vodovju svetega Gangesa. Marš v Tokio se mora izvršiti.

Sedaj treba neizogibno zadati udarec, ki pojasni vsem narodom vzhodne Azije, kako silen je car. Japonska se mora zdrobiti pod kolesi ruskega voza.

Domače vesti.

Biskup Strossmayer. Kakor je vest, da je veliki biskup nevarno obolel, zavila v žalost ves slovanski svet in je vsako slovansko srce — izlasti oziroma na visoko starost bolnikovo — v strahu vstrepečalo za to dragoceno življenje, istotako je nas vseh utolažila in vzradostila vest, da je Strossmayerju krenilo na bolje in da je veselejši starček že izven nevarnosti.

O boleznih, oziroma o vzrokih bolezni tega velikega sinu naroda hrvatskega je prejel »Agramer Tagblatt« od dobro obveščene strani nastopne podatke: Ni res, da je biskup obolel veled srčne slabosti in velike vročine. Sreč in organizem biskupa sploh sta tako čvrsta, kakor se le redko nahaja pri devetdesetletnih ljudeh. Sploh se na biskupa le v mali meri opažajo tisti pojavi, ki so sicer navadni v visoki starosti. Biskup je bil pred nekoliko dnevi in iz neznanega vzroka obolel na močnem kataru v črevih, ki je radi visoke starosti bolnika silil v največjo previdnost. Bojazen pa se je veljšala po možnosti, da se pridruži pljučnica. Nu, možna narav bolnika pa je pomagala preko vseh teh bojazni, tako, da so menda izključene nadaljnje komplikacije.

Financijsko položenoje tržiške občine. »Triester Zeitung« je priobčila II. članek o tem predmetu. Članek prizaava, da se ne more nič očitati obični gladi velikih izdatkov v ekstraordinariju v letih 1899, 1900, 1901 in 1902, ker je bilo s posojilom 24 milijonov kron preekrbnjeno za pokritje teh izdatkov. Ali postopanje občine v prejšnjih letih (1896—1899) se mora grajati, ker so se izdavale velike svote, ne da bi bila uprava zagotovila pokritje. Navada najemajanja posojil v kontokorentu ne priča o modri upravi in je to tudi nasprotao določilom me-

ste bili vsprejeti in vdano ljubeznijo postreženi, samo da ostanete še nekaj časa v Čiti.

Še predno sem odgovoril, začul se je od zunaj debeli bas gostilničarja Dimitrija.

»Ali sta naša gosta že vstala?«

»Da, da batuška, saj sta že tukaj!« je zaklicala Aksinija v sobi in mu hitela naproti.

»Dobro jutro, ljubi očka, tu imaš naša draga gosta. Zabavaj ju ti sedaj, jaz moram skrbeti za gospodinjstvo.« Potem pa se je obrnila k nama: »Oprostite, da ne morem več ostati tu, kajti če me povsodi zraven ni, gre tako vse narobe.«

Jaz sem odgovoril, naj se nikar ne daja motiti vsled naju, ter da bova tudi midva morala iti, ker naju pričakuje prijatelj Surov.

»Surov; zdi se mi, da ga poznam; kaj ne, visok, lep človek, pri kozakih?«

»Da, da gospica, kako pa to, da ga poznate?«

»Kako? Ravno radi one Japonke Haru. Pravijo, da je Haru vsem glavo zmešala, častnikom in prostakom, samo njemu ni nič mar. On je gluh in slep za vse čare Japonke, da si se mu nastavlja povsod, kjer se le more. Rada bi ga poznala, tega vrlega kozaka!«

(Pride še.)

PODLISTEK.

Azijske povesti.

Iz zapiskov priobčuje Anatol.

VIII.

»To je povest mojega življenja, ni dolga, kratka je in nezanimiva; sedaj ostanem tukaj. Moje edino veselje je Sinja, njeno je vse, moja ljubezen, moje premoženje. Za njo imam tako slabost, da jej dovoljujem vse, kar si le poželi.«

»Vredna bo vaše ljubezni, videti je pridna in poštena.«

Tako sva kramljala z Dimitrijem, in zagovorili in zasedeli smo se, da je bilo že polunoči. Jaz sem pričel že čutiti svojo utrujenost, torej sem opomnil Saratina, da bi bilo dobro iti počivat.

»Oprosti, Vanja, jaz sem čisto pozabil, saj veš. S Sinjo se nisva videla že leto dni, torej sva si imela mnogo povedati. Sedaj pa pojdimos!« Poslovila sva se od Dimitrija, potem ko je nama Sinja svetila v sobo, kjer so bile že najine reči, ter se je poslovila z voščilom: »Lahko noč!« S Saratinom sta menjala še pomenljiv pogled.

Spravila sva se spat. Saratin se je precej časa obiral, potem pa je ugasnil luč, na kar je tudi on legel spat. Jaz sem

stnega statuta. In žal, da se je sedaj — ko so že izpraznjena sredstva onega posojila — zopet povrnilo k nesrečnemu sistemu višjih določ. Iz tabele, ki jih je priobčila »Triester Zeitung«, je razvidno, da so v letih 1896—1902 redni dohodki narasli za več nego tri milijone. V zvezi temu pa so bili vendar redni izdatki vsakega večji nego dohodki. Takega vspeha se ne more smatrati ugodnim. Tem neugodnejši je, ako uvažujemo dejstvo, da so bili v teh letih dohodki veliko večji, nego se jih je moglo opravičeno proračunati in bi bili torej deficiti v ordinariju še veliko večji, ako ne bi bili dohodki večji, nego so bili proračunani.

Advokati in notarji v Avstriji. Narodni list pravosodnega ministerstva podaja zanimive podatke o odvjetnikih in notarjih v Avstriji. Koncem minulega leta je bilo v Avstriji 4510 odvjetnikov in 1008 notarjev. In sicer je bilo v Nižji Avstriji 1166 odvjetnikov, v Zgorajji Avstriji 83, na Salzgriščem 25, Češkem 1169, Moravskem 376, v Šleziji 82, na Štajerskem 169, Koroškem 31, Kranjskem 40, Tirolskem 166, Vorarlberskem 17, na Primorskem 137, v Galiciji 196, Bukovini 20 in Dalmaciji 34. — Po narodnem listu je bil najstarejši še živeči odvjetnik imenovan leta 1841, in sicer a sedežem v Gorici (od leta 1869. ne imenuje več vlada odvjetnikov, ampak zadostuje upis v odvjetniško listo). Dva odvjetnika (v Trstu in v Gorici) sta bila imenovana leta 1853. Najstarejši notar je v Kutni-Gori na Češkem a bil je imenovan notarjem leta 1851.

Na c. kr. ženskem izobraževališču za učiteljice v Gorici se bo vpisovanje za novo šolsko leto vršilo dne 14. in 15. za vadnico pa dne 15. septembra t. l. V višje tečajse se novincev ne bo sprejemalo.

Amerikanska eskadra je odšla včeraj predpoludne iz našega pristanišča. Odplula je na Reko, kjer ostane nekaj dni. Ladija admirala, oklopnjaka »Olympia«, se pa čez nekoliko dni povrne v naše pristanišče ter se poda v ladjedelnico sv. Marka radi nekkih poprav pod vodno črto.

Slavje 25 letnice obstanka prstovoljne požarne bramb v Postojni in zborovanje kranjskih požarnih bramb. Vpored: 1. Slavnost se bo vršila ob vsakem vremenu nepreklicno dne 14. avgusta t. l. (torej ne 21. avgusta). 2. V predvečer, v soboto 13. avgusta ob 9. uri mirozov z bakljado. 3. Dne 14. avgusta zjutraj ob 5. uri budnice. 4. Zjutraj k poštnemu in k brzo-vlaku, vsprejme došle goste deputacije. 5. Ob 8. in pol uri posebna sv. maša za brambovce. 6. Po sv. maši zbirališče na glavnem trgu, potem odkorakanje k posebnemu vlaku na vsprejem došlih gostov, pozdrav prisilovoloku, potem defiliranje. 7. Po defiliranju obhod trga postojanskega. 8. Razhod na glavnem trgu. 9. Po razhodu točno ob 11. uri dopoludne zborovanje odposlancev kranjskih požarnih bramb v šolskem poslopju. 10. Po zborovanju, točno ob pol 1. uri banket v hotelu »Ribniški«. 11. Točno ob pol 3. uri zbirališče na glavnem trgu, od tudi odkorakanje z godbo na čelu v svetovnoslovesno jamo postojanske; končno, pred odhodom bratskih društev, umetniški ogenj.

Pristojbine za oskrbovanje v bolnišnici. Mestna delegacija je določila za leto 1905. nastopne pristojbine za oskrbovanje v tukajšnji mestni bolnišnici: I. razred 10 K na dan, II. 6 K, III. 2 K 27 st., za otroke v porodnišnici 1 K, za tržiške pripadnike, služabnike, pristaniščne pilote, pismonoše, finančne stražnike, redarje 1 K 50 stotink na dan.

Letošnja trgatav na Štajerskem bode žalostna, akoravno so vinogradi obečali bogatega pridelka, kjer ni toča istih oklestila. Prikrzala so je zopet nova bolezen na grozdju.

S potovanja. Posnemaje izgleda »velike« gospode, šel sem tudi jaz malo na »zrak«, ven iz tržiške neznosne peči. Odišel sem, da se zunaj navžjem dobrega svežega zraka in pa, da pozabim, vsaj nekoliko na tukašnje naše politične boje.

Na nabrežinskem kolodvoru sem pa našel na prvi znak, ki mi je vzbujal dvome

da-li sem, ali nisem na slovenski zemlji. Izključitelj vlakov je namreč upil na vse grlo: »Per Trieste, nach Trieste! Slovenski ni treba klicati, menda zato, ker je Nabrežina na slovenskih tleh!

V Sežani, ki se pa po volji židovske južne železnice imenuje Sessana, sem opazil na kolodvoru gospoda Mohorčiča, višjega inšpektorja imenovane železnice; kar mi je dalo »upanja«, da morda ta gospod ukrene kaj v odpravo Sessane — katera spake-dranska dela sramoto narodni Sežani. — Vederemo.

Do Zidanega Mosta ali do »Stajnbriaka«, kakor ga imenujejo Nemci, Lahi in tudi skoro mnogi Jugoslovani, se mi ni pripetilo nič posebnega, ako izuzamem neurje, ki je bilo navtalo takoj, ko smo se odpeljali ven iz Ljubljane, in pa dejstvo, da smo imeli od Trsta do Zidanega mosta sprevednika, ki ni znal jezika onih, ki jih je imel po ogromni večini na vlaku! Na kolodvoru v Zidanem mostu sem želel, ker je bilo proti jutru, popiti malo kave. Omeniti mi je, da sem imel v neposredni bližini še enega gospoda Srba, enega Hrvata, gosp. J. Zlatiča iz Istre in pa Poljaka, uradnika, po imenu M. Kamienobradski. Umeje se, da sam zahteval v slovensčini, naj mi prinesejo bele kave. Odgovorili so pa, da ne umejo. Po posredovanju mojega sopotnika, ki zna vprašati »bitte einen weissen Kaffee« — sem dobil kavo. Kavo da, a kruha ne, kar gre v svo čast Velenemcem v restauraciji na Zidanem mostu! Da mi ni moj sopotnik pomagal, ne bi bil dobil niti kruha, ker je postrežnik v restauraciji II. razreda zmignil z rameni, mesto da je prinesel kruha. Nu nadejal sem se — ker ne znam jaz nemški in oni, ki me je služil, ne zna slovenski — da mi ne bo treba plačati, toda po plačilo je prišla — slovensčine zmožna oseba. Tako — na plačilo — sem se rešil »Nemcev«. Tak je karakteristikon splošnih naših razmer: plačevati smemo še v svojem jeziku. S tem pa je tudi izpolnjena mera naših razmer.

Prešel sem na progo, ki vozi v Hrvatsko in naprej. Mesto prejšnjega »fertiga« sem šel sedaj »mehet« in tako smo sedaj imeli priliko, da poslušamo Madjare, kako se šopirijo na mestu, kjer se je do tu šopiril Nemec! Priznati pa moram, da sprevedniki črte Zidanost-Zemun vendar zasjo in govore hrvatski. V Zagrebu so nas prepejli v nekih starih kurnikih, s starega na novi kolodvor, kjer smo poseli v nekoliko bolj »svet« ne vozove. V mojem vozu nas je bila večja družba. Moji sopotniki so bili sami zagrebški trgovci in obrtniki. Do Siska smo se razgovarjali samo o rusko-japonskem boju in bili smo edini v mnenju, da Rusi porazijo Azi-jate. Od Siska smo potovali še do hrvatske Dubice, potem smo izstopili, ter šli nekoliko ogledat si Bosno — ponosno. V Hrvatski Dubici živi poprečno polovica Hrvatov in polovica Srbov. Tu je grozen boj med brati zato, da se Madjari okoriščavajo na — obeh! Hrvat bije Srba, Srb Hrvata — brat brata.

Kedaj se spametujemo vendar mi Slovani!? V Bosanski Dubici je stvar povsem drugačna. Da-si je med eno in drugo Dubico le reka Una, žive Bosnaji, lahko rečem, v popolnem miru. Edeja najuglednejši Srbov, gosp. Ostojko Kosović, mi je rekel, da je boj med Srbi in Hrvati — največa nesrečna neumnost, katere bi ne bilo, ko bi se oboji zavedali, da med dvema prepirajočima se — uživa tretji!!

V Bosanski Dubici živi zraven Srbo-Hrvatov, tudi veliko število Turkov, oziroma Bašnjakov muslimanske vere. Ti ljudje imajo lepo življenje. Oni se večinoma ne oprijemljejo nikakega težkega dela, razun trgovine in obrti. Mnogo njih sedi po ves dan v svojih kafanah, kjer se razgovarjajo in pušjo »duan« (tobak). Kavo pijejo v malih skledicah, dobro, in po jako nizki ceni. Kolikor plačujemo mi tu v Trstu s 24 stotinkami, pijejo oni (brez sladkorja) za 4 stotinke! Mene in mojega prijatelja pa so, ko sva došla v eno turških kavarno, vprašali za 4 skledice črne kave — celih 30 stotink!

Mimogrede naj omenim, da je po vsej

Hrvatski in tudi v Bosni ves pridelak kazal najboljše. Žita in sadja je bilo toliko, da je pravo veselje pogledati na te divno-lepe in rodovitne zemlje. Po dva-dnevne bivanju v Bosni — pri svojih dragih — sem na povabilo svojega dobrega podkovanelega sopotnika odpotoval proti Belemgradu, kamor sva dospela po 11-urni vožnji. Kakor do Dubice, tako teče tudi od Dubice do Zemuna železnica vedno le po slovenskih tleh, a vozni listki so tu samo madjarski in v Zemunu niti vsi uslužbenici ne znajo hrvatski. Kdor še ni videl krasne zemlje, prestrajajoče se od takraj Zagreba pa vse do Zemuna, ne more niti pojmiti, kaka krasota je ta neizmerna ravnina.

Predno se popolnoma oddaljim od Bosne, hočem še povedati, da Bošnjaki obojega spola (izvzemši Turke) vstajajo ko so zagledali tujece v bližini in pozdravljajo stojč. V Bosanski Dubici in gotovo tudi po vsi Bosni je zakon, ki zapoveduje, da v slučaju, ako redar, ki hoče aretirati kakega razgrajaleca ali kakega malopridneža, potrebuje pomoči, mora slehri civilist prikočiti radarju na pomoč. Ako bi se kdo ne odzval radarjevemu pozivu, ga zadene kazen 14-dnevnega zapore!

Omeniti mi je še, da smo med Dubico in Zemunom imeli za sopotnika nekega Gorenjca, ki nas je v lepi gorenjščini »kratkočasil« s pripovedovanjem raznih bajk. Pravil pa je tako debele, da se mi ne zdi vredno beležiti, razun sledeče: Nekega dne je bila nevihta. V tej nevihti je naš sopotnik (tako je on pripovedoval) videl prileteti proti sebi malo, nago dete, ki je pa takoj odletelo od njega, ter ifršalo na bližnji drav — v katerega je takoj na to strela vdarila! Neki sedmošolec iz Šida, vračajoč se iz Ljubljane domov, je dvomil na resničnosti te in enakih — bajk, mi pa smo »skoraj« verjeli!

(Pride še).

Bratno-povško društvo »Jurčič« v Rodiku priredi prigodom domačega opasila dne 31. julija svojo prvo veselico a plesom, petjem in igro. Čisti dohodek je namenjen za pokritje društvenih potrebščin. Na občno udeležbo uljudno vabi O d b o r.

V Opatiji je bilo od 1. septembra 1903. pa do vštatega 20. julija 1904. 20.069 oseb. Od 14. julija 1904. pa do vštatega 20. julija je priraslo 668 oseb. Dne 20. julija je bilo v Opatiji 1907 oseb.

Tepeni so bili včeraj: 44 letna Rozalija Piutti, katero je njen uzorni gospod soprog udaril s pestjo preko glave in jej provzročil precejšnjo hulo na desnem senenu. — 19 letni Adolf Teršek, katerega je neki njegov znanec v pretepu ranil z rezilnim orodjem na desni roki. — 27 letni redar Fran Lavrenčič, katerega je nekdo naklestl po hrbtu. —

Poskus samomora. 23 letna lahkoživka Marija Rezina, stanujoča v ulici Fortino št. 4, je včeraj popoldne hotela odpotovati s tega sveta, ter je v to svrhu izpila nekoliko raztopljenega vetriola. Njena — prijateljica, ki stanujejo v istej hiši, so pa temu prišle na sled in so takoj dale pozvati zdravnika se zdravniške postaje. Ta je takoj prišel k Mariji ter jej preprečil odhod s tega sveta, potem jo je pa dal odpeljati v bolnišnico.

Razne vesti.

Novo zgradbo v Belemgradu. Povodom slovesnega kronanja kralja Petra, polože temelj za novo zgradbo srbske skupščine in ra novo cerkev sv. Save.

Karadjordjev spomenik. Mestni svet beligrski je sklenil dati 100.000 dinarjev za spomenik Karadjordjev.

Zastopnik

ozir. potovalec večje trgovine na Kranjskem, več slovenskega, nemškega in madjarskega jezika, tudi v pisavi sposoben, iz boljše rodovine, pošten in zanesljiv fant, 25 let star, popolnoma izvežban v manifikturni in specerijski stroki, bi želel priti v Trst, ali v Gorico. Svojo službo bi mogel zamenjati v 4 tednih.

Najboljša spričovala so na razpolago. Kdo? in kje? pove iz prijaznosti uprava »Edinosti«.

Svoji k svojim OBUVALA.

— Dobro jutro! Kam pa kam?
— Grem kupit par čevljev!
— Svetujem Vam, da greste v ulico Riborgo št. 25. po domače k Pierotu. Tam vdobite vsake vrste obuvala za moške, ženske in otroke. Isti popravlja male stvari brezplačno ter sprejema naročbe vsakovrstno obujalo na debelo in drobno.

Lastnik: Peter Rehar.

URAR F. PERTOT

v Trstu, ul. Poste nuove št. 3.
priporoča veliki izbor ur: Omega, Schaff-hause Longines, Tavannes itd., kakor tudi zlate, srebrne in kovinske ure za gospe. — Izbor ur za birmo.
Sprejema popraviljanja po jakonizkih cenah.

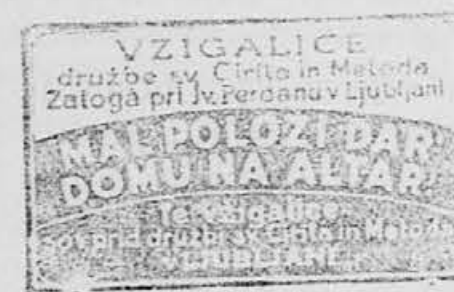
Najstarejša

slovenska zaloga in tovarna pohištva Andreja Jug v Trstu, ulica S. Lucia 18. (zadej tribunala) priporoča vsake vrste solidno izdelanega, svetlo ali temno potiranega pohištva.

Cene vžigalic:

1 orig. zaboj s 500 zavitki (normal) K 48.—
franko Ljubljana 2% popusta.

iv. Perdan, Ljubljana.

iv. Perdan, Ljubljana.

1 orig. zaboj s 500 zav. (Flaming) K 52.—
franko Ljubljana, popusta 2%.

= Pariške higijenične posebnosti. =

+ V. Reich's Nachf., Dunaj

I. Adlergasse št. 1.
Diskretne pošiljatve na poskušnjo od 2 K naprej za ducat.
Vsi predmeti za negovanje bolnikov.

Tovarna pohištva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa št. 52. A. —
(v lastni hiši)

ZALOGA:

Piazza Rosarie (šolsko poslopje).

Cene, da se ni bati nikake konkurence.

Sprejemajo se vsakovrstna dela tu i po posebnih načrtih.

Dustrovan cenik brezplačno in franco

M. GAL Trst, Corso 4

LASTNA SPECIJALNA DELAVNICA

za zdravlilne pasove, trebušne preveze, elastične nogovice in modre, ortopedični aparati, aparati za vzravnavanje života, pasovi za popek, sosenzorji.

Naročbe se izvrše po meri.

PREDMETI ZA BOLNIKE.

Največa solidnost.

Kranjski redilni prašek za prešiče

Doktor pl. Trnkoczijski krmilno in varstveno sredstvo se pomeša mej krmo pa tudi že pujskom. 1 zavitek za 50 stotink zadostuje za mesec.

Na prodaj pri trgovcih: po pošti 5 zavitev iz glavne zaloga
Lekarno Trnkoczy, Ljubljana
Zahvalna pisma tudi uradno poverjena dobajajo vsaki dan.
Največje priznanje London 1903 „GRAND PRIX“

„LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA“ v LJUBLJANI

Podružnica v Celovcu.

Kupuje in prodaja

ves vrste rent, zastavnih pism, priporočil, komunalnih obilgacij, meč, delnic, valut, novcev in deviz.

Promote izdaja k vsakemu šrobanju.

Polno vplačani akcijski kapital K 1.000.000

Zamenjava in eskomptuje

izdane vrednostne papirje in vnovčuje zaplate kupone.

Vinkuluje in divinkuluje vojaške ženitniške kavelje.

Bankompt in inkasno mesto.

Daje predujme na vred. papirje.

Zavaruje srečke proti kurzni izgubi

Borina naročila.

Podružnica v Spjletu

Denarne vloge vsprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzig.

Promot s čeki in nakaznicami.